

پیام پولس: عیسی مسیح مصلوب شده

¹ و من، ای برادران، چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم چون شما را به سرّ خدا اعلام می‌نمودم.² زیرا عزیمت نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را مصلوب.³ و من در ضعف و ترس و لرزش بسیار نزد شما شدم،⁴ و کلام و وعظ من به سخنان مقنع حکمت نبود، بلکه به برهان روح و قوّت،⁵ تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوّت خدا.

⁶ لکن حکمتی بیان می‌کنیم نزد کاملین، امّا حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می‌گردند.⁷ بلکه حکمت خدا را در سرّی بیان می‌کنیم، یعنی آن حکمت مخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدّر فرمود،⁸ که احدی از رؤسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می‌دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی‌کردند.⁹ بلکه چنانکه مکتوب است: چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید و به‌خاطر

انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیّا کرده است.¹⁰ امّا خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه‌چیز حتّی عمق‌های خدا را نیز تفحص می‌کند.¹¹ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بدانند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچ‌کس ندانسته است، جز روح خدا.¹² لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.¹³ که آنها را نیز بیان می‌کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح‌القدس می‌آموزد و روحانیها را با روحانیها جمع می‌نماییم.¹⁴ امّا انسان نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و آنها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می‌شود.¹⁵ لکن شخص روحانی در همه‌چیز حکم می‌کند و کسی را در او حکم نیست.¹⁶ زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تا او را تعلیم دهد؟ لکن ما فکر مسیح را داریم.